

**Українська Католицька
Церква Св.Родини**

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / **Fax:** (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

**Holy Family Ukrainian
Catholic Church**

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone:(631) 225-1168 / **Fax:**(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – **English cantor**

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

№. 37/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

September 24, 2017 / Вересень 24, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя перед Воздвиженням, 24-го Вересня, 2017р. Прп. Теодори
Олександрійської.

Глас 7: Апостол: до Галатів 6:11–18. / **Євангеліє:** Івана 3:13–17.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

**10:15 год. ранку – († Юрій Качмар / (Річниця),
зам. Родини Качмар та Гриник) - укр. мовою.**

**12:00 год. дня - Уділення Святих Тайн: Хрещення,
Миропомазання та Пресв. Євхаристії для Новонародженої
Меланії Анни Беньо в Монастирі оо Василіян в Глен Кові.**

Замітка: Цього тижня вічне світло горітиме в пам'ять
Покійного † Павла Попович, зам. Родина Попович.

Понеділок, 25-го Вересня, 2017. Віддання празника Різдва Богородиці.
Св. свщмч. Автонома.

**7:00 год. вечора – Боже Благословення для Галини Подолської
та її Родини, зам. Руслан Панюш.**

Вівторок, 26-го Вересня, 2017. Передсвяття Воздвиження чесного Хреста.
Пам'ять оновлення храму св. Воскресення Христа і Бога нашого. Св. свщмч. Корнелія
сотника.

**9:00 год. ранку – Боже Благословення для Ігора та Олесі
Варивода, зам. Руслан Панюш.**

**Середа, 27-го Вересня, 2017. ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО І
ЖИВОТВОРЯЩОГО ХРЕСТА ГОСПОДЬОГО.**

Увага: Це є Господське свято.

9:00 год. ранку – За Парафіян - укр. мовою.

**7:00 год. вечора – Боже Благословення для о. Поповича з
Родиною, зам. Руслан Панюш**

8:00 год. вечора – Уроки про Біблію (Читання, Пояснення, ітд) - укр. мовою.

Четвер, 28-го Вересня, 2017. Св. влкмч. Микити.

9:00 год. ранку – † Петро Сайнола, зам. Гертруд Сайнола

П'ятниця, 29-го Вересня, 2017 р. Св. влкмч. Євфимії всехвальної.

**7:00 год. вечора – 40 – й день для пок. † Февронії Тупечак,
зам. Родина Тупечак**

**Субота після Воздвиження, 30-го Вересня, 2017 р. Св. мчц.
Софії і трьох її дочок, Віри, Надії й Любові.**

8:00 год. ранку – † Стела, † Франческа, Родина Томео

6:15 год. вечора – Вервиця

Неділя після Воздвиження, 1-го Жовтня, 2017р. Прп. Євменія, єп.
Гортинського, чудотворця.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

**10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Марти Чорномидза та її
Родини, а також 65 -ти ліття уродин для Надії Чорномидза,
зам. Родина Чорномидза) - укр. мовою.**

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою
домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими
католиками.

Словідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбутти
передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:00-1:30).

Детальніша інформація на веб-сторінці: ukrainskaschkola.com

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:30 –
3:00 год; (9-13 р.) 3:00 – 4:30 год; (14-18 р.) 4:30 – 6:00 год. Вчителі – п.
Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Тайнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої
п'ятниці місяця, уділяючи Св. Тайнства хворим, про яких просимо заздалегідь
повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у
будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 6- го жовтня
2017р. і розпочнеться о 8 години вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о
8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00
– 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної
неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного
християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (1 – го жовтня 2017 р о 11:30 год ранку) в
першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 11:30 годині
ранку для дітей-батьків. Після Служби Божої буде спеціальна молитва та
Благословення дітей і молоді на початок навчального року. Шановні батьки не
забудьте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до
12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (*Holy
Family Ukrainian Catholic Church*) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і
хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна
дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко
двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб
представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

**Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на
щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!**

Недільна Пожертва, 17 вересня, 2017 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$140, Тетрапод: \$3, Воздвиження: \$125, Кава: \$115, Страховка: \$70, Добровільна жертва: \$60, Різне: \$15, Конверти: \$5, Підтримка: \$50,

Місячна жертва на іпотеку - \$290.00,

Недільна жертва – \$971.00 / Разом - \$1,844.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 17 – го вересня 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священника.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці вересні 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Преосвященіший Владика Павло звертається до всіх наших парафій, Стемфордської Епархії: сьогодні в неділю 24-го Вересня 2017р. відбудеться друга збірка для найбільш пошкодженим людям після ураганів Гаврі та Ірма, які залишили після себе багато шкоди в штатах Тексасі та Флориді. Всіх вас щирозсердечно просить, щоб ви прилучились у доброму серці і у ваших можливостях пожертвувати необхідні кошти на поліпшення жакливих обставин та умов в яких знаходяться наші потерпілі брати і сестри у Христі.

2. Приносимо співчуття п. Ігореві Мельничук та його Родині з упокоєнням у Бозі його матері ☩ Світлани Мельничук в Україні. Вічна їй пам'ять.

3. Ми маємо на продаж свіжі вареники з картоплею, та з капустою вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

4. Вітаємо панство Романа Беньо та Оксану Пена та їхніх дочок Катерину та Меланію, які стали парафіянами нашого храму цього року.

5. Запам'ятайте:

а. 8 – жовтня, 2017 р. Служитиметься Св. Літургія з присутністю нашого Єпарха Владика Павла Хомницького о 9- год ранку.

б. Збірка в місяці жовтні: Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться 15-го жовтня 2017 р.б.

6. Висловлюємо нашу щирю подяку:

А. всім парафіянам, що прилучилися до другої добровільної збірки минулої неділі (на прибирання церкви). Всього було зібрано **\$60.00.**

Б. жінкам з нашої парафії (21 особі), які не зважаючи на домашні турботи, організували виготовлення вареників з картоплею та з капустою у понеділок 18-го вересня 2017 р для розпродажу.

В. панству Дональдц, які час від часу за власні кошти купляють булки на нашу недільну каву. Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів і жертводавців та винагородить сторицею.

7. Дорогі парафіяни: Пригадуємо вам, про річну підтримку парафії. Ті котрі ще не приєдналися з жертвою 25.00 дол. від особи або 50.00 дол. від родини. Будь-ласка складіть ваші пожертви, щоб ми могли підтримувати і тримати наш храм у чистоті і порядку. У скорому часі наша церковна управа звернеться до вас з листом пригадати вам про необхідність до цієї жертви.

8. Шановні парафіяни: якщо хтось з вас бажає замовити вічне світло на тиждень, будь-ласка звертайтеся до о. Миколи або

дзвонить до парохіяльного уряду для узгодження дати.

9. Дорогі Парафіяни: Місяць Жовтень - це місяць Вервиці. Під час жовтня щодня о 8-ій год. вечора ми будемо молитися Вервицю або Молитви на Чотках у нашому храмі, щоб наблизитися до Бога та зростати в духовному житті. Заохочуємо усіх приєднуватися до молитви, щоб бути як одна родина в Христі Ісусі. Якщо у вас не має можливості прийти до Церкви певного дня, тоді приєднуйтеся до молитви на вервиці у ваших домівках щодня о 8-ій год. вечора. Дякуємо.

Новини з інших Парафій та нашої Єпархії:

1. Стемфордська Єпархія організує 1-го жовтня при Монастирі Сестер Службниць в Слотзбурзі Реколекційний день для родини під назвою “Християнська Родина в Сучасному Світі”. Детальніша інформація подається на додатку до вісника.

2. Українська Католицька Церква Св. Мученика Юрія в Менгетині запрошує всіх нас, у неділю 15 – го жовтня, 2017р. на святкування 400 літнього ювілею заснування Василіянського Чину Св. Йосафата. Детальніша інформація подається на додатку до вісника.

Заохочуємо усіх парафіян до щоденної молитви на Вервиці, щоб Господь Бог зсилав своє милосердя на нас.

До вашої уваги: СКАРБИНКА МУДРОСТІ (цитати від Святих і Мудреців)

Дай мені, добрий Господи, сердечне бажання бути з Тобою: не тому, щоб уникнути нещастя цього лихого світу, терпіння чистилища чи заради радощів неба, але з правдивої любові до Тебе”, - Святий Томас (Мор)

СКАРБИНКА МУДРОСТІ - ЦІЛЬ ЖИТТЯ

1. Найвища ідея Ісуса Христа – спасіння душ і визволення роду людського з неволі диявольської.

2. Ціль духовного життя та християнського вдосконалення у тому, щоб ми пізнали Божу могутність та доброту, а нашу негідність і схильність до гріха (Франциск Скуполі).

3. Євангеліє – це не обітниця легких успіхів. Щоб знайти життя – треба його втратити; щоб народитися – треба померти; щоб врятуватися – треба прийняти хрест (Папа Іван-Павло II).

4. Хто хоче стати досконалим у любові, того Бог поступово позбавляє утіх, дібр, почесей, приятелів і навіть здоров'я, щоб повністю віддати себе Господеві (св. Франциск Скуполі).

5. Богоугодне життя не полягає лише в оминанні гріха, але передусім – у творенні добра (Патріарх Мирослав-Іван Любачівський).

6. Хто має не лише віру пізнання, але також віру діяльну, хто любить Бога і вірою тішиться, той посідає віру досконалу, і тому прагне жити згідно з правдами, в які увірував (св. Альфонс).

7. Ніщо так не ушляхетнює і не робить подібним до Бога, як прощати ворогам та за зло добром відплачувати (Франциск Скуполі).

8. Дотримуватися Божого закону може бути дуже важким ділом, але неможливим – ніколи. Це постійне вчення церковного передання (Іван-Павло II).

9. Нагорода для сповняючих заповіді Божі перевищить всі наші надії, вона буде без міри і без кінця (св. Іван Золотоустий).

10. Чим більше душа пізнає свою негідність, тим більше і щедріше Бог наділює її своїми дарами (св. Альфонс).

11. Уся мудрість полягає в тому, аби переконати себе, що людина – це ніщо (св. Августин).

12. Христос – джерело життя. Ріка, відрізана від джерела, швидко висихає, тратить силу і міць. Земля без сонця тратить плідність, а риба без води гине. Так і людина без Бога (Іван Луцик).

13. Щоб називати себе людиною, треба мати ідею в голові, розум у серці і Бога в душі (о. Ігор Цар).

14. Бог стався чоловіком, аби чоловік обожився (св. Атаназій Великий).

....далі буде....

До вашої уваги: 2 Кр. 6, 1–10. «Як ті, що нічого не мають, а все посідають» Не осуджуючи когось, а навіть самих себе, погляньмо, яким є наше життя. Ми постійно чогось прагнемо, щось шукаємо, щось хочемо здобути. Здобуємо одне, і це приносить нам втіху декілька годин, днів, тижнів чи місяців. І тоді здобуємо наступні нескорені вершини. Здобуємо їх і знову цим не задовольняємось. І так до безконечности можна здобувати, але не мати з того втіхи, якщо не зрозуміти, що найцінніше, що можемо мати у цьому житті, це Бога. Ким були святі? Вони були і матеріально бідні, і багаті, але ні одне, ні друге ніколи не ставало їм на перешкоді. Вони розуміли, що ніщо земне не зможе задовольнити їх. Вони розуміли, будь-що, що вони мають, їх ніколи не збагатить, що тільки Бог їм дасть все потрібне для їхнього правдивого щастя. На прикладі мучеників бачимо, що в них відбирали майно, почесні, посади, навіть життя, а вони ніколи не мали страху, бо знали, що найцінніше – Бога – в них ніхто і ніщо не може забрати. **Пам'ятаймо, що посідаючи Бога, посідаємо все, бо лише Бог має в собі все. Мт. 25, 14-30. «Прикликав своїх слуг і передав їм своє майно».** Господь, який творить людину, передає їй у часі цього творіння «своє майно» – свій образ. Євангеліє оповідає про таланти, які отримують люди. Один отримує п'ять талантів, другий – два таланти, третій – один. Це символічні числа. Остаточо талант – це наш образ Божий, який ми отримали й носимо в собі. Кожен отримав від Бога в повноті цей талант, цей скарб, яким є наше життя. Бог дарував нам частину цього свого майна, цього буття, цього життя. Як це важливо – уміти оцінити, що ми отримали. Ми часто маємо претензії, заздрість, що хтось інший щось має. І це стосується абсолютно кожного. Усі, буває, думаємо, що хтось має те, чого не маю я. Але ж Бог обдарував кожного тим, що йому було найбільше потрібно для його добра, дав людині найбільший талант – Божий образ. **Погляньмо на наше життя, як на великий Божий талант, який ми отримали. Як на скарб, який Бог дав кожному з нас!** - *Владика Венедикт (Алексійчук)*

КАТЕХИЗМ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ПРО ТАЇНСТВО ПОКАЯННЯ.

.....ПРОДОВЖЕННЯ З ПОПЕРЕДНЬОГО ВІСНИКА.....

Покарання за гріхи

1472 Щоб зрозуміти це вчення і практику Церкви, треба врахувати, що гріх має подвійний наслідок. Важкий гріх позбавляє нас спільності з Богом, а через те робить нас нездатними до вічного життя, позбавлення якого називається «вічною карою» за гріх. З Іншого боку, будь-який гріх, навіть легкий, викликає нездорове прив'язання до творінь, яке потребує очищення чи тут, на землі, чи після смерті у стані, який називається Чистилищем. Це очищення звільняє від того, що називається «дочасною карою» за гріх. Ці дві кари не повинні розглядатися як помста, накладена Богом ззовні, бо вони виникають із самої природи гріха. Навернення, яке походить від глибокої любові, може привести до цілковитого очищення грішника, так що йому не доведеться вже терпіти жодної кари (Пор. Тридентський Собор: DS 1712-1713; 1820.).

1473 Прощення гріха і відновлення спілкування з Богом веде за собою відпущення вічної кари за гріх. Але дочасні кари за гріх залишаються. Християнин повинен намагатися, терпляче переносячи страждання і всілякі випробовування і в кінці спокійно приймаючи смерть, приймати дочасні кари за гріх як благодать; він повинен старатися через діла милосердя і любові, а також через молитву і різні покутні практики цілком звільнитися від «старої людини» «й одягнутись у нову людину» (Пор. Еф. 4, 24.). .....**далі буде....**

Воздвиження Чесного і Животворящего Хреста Господнього Радіє вселенна. Костянтин Великий став служителем святого хреста, а віра Христова стала ширитися світом і всі славили Ім'я Спасителя. Минули довгі роки страждань, просякла земля кров'ю мучеників і ось тепер ця кров зродила посів свободи – вже не під землею, а над нею царює святий хрест, уже всі: і могутній цар, й убогий нуждар, —

спішать до його підніжжя, і всюди чути пісню перемоги, всюди дякують Господеві і співають: “Слава Тобі, що показав нам світло!” І лишень там, де святий хрест став джерелом нашого спасіння, у Єрусалимі, було сумно і печально. Бо хоч там і багато народу стало сповідниками Христової віри, і хоч імператор Костянтин повернув місту давню назву — “Єрусалим”, однак усі святі місця, де проповідував, зцілював і страждав Христос Спаситель, були збещещені божками і всякою поганською скверною. Аж ось стара, майже вісімдесятилітня мати Костянтина цариця Олена приїхала до Єрусалиму, щоб вознести славу міста, де Спаситель звершив діло нашого відкуплення. Пам'ять про місце, де страждав Христос Спаситель і де він висів на хресті, переходило з роду в рід. І тепер знайшлися дуже старі люди, які маленькими чули від найстаріших, що Христос був розіп'ятий на горі Голготі, а поблизу того місця був Його гріб. Та тепер на тому місці були руїни поганської божниці; а гріб святий був засипаний римлянами, які колись володіли цією землею. Цариця Олена разом з Єрусалимським патріархом Макарієм веліли розібрати руїни поганської божниці і вивезти за місто, щоб із тої диявольської будівлі не залишилося ні одного каменя на святому місці. Потім стали копати землю і, за Божою ласкою, відкопали печеру, де був гріб Христа Спасителя, а біля печери знайшли три хрести. Не було сумніву, що один з них має бути тим, на якому страждав Христос. Але котрий із них? Було знайдено і таблицю з написом на жидівській, грецькій і латинській мовах: “Ісус Назорей, цар юдейський”, знайдено цвяхи, але не було жодної певности, котрий з трьох хрестів є деревом життя і нашого спасіння. Тоді, за порадою святого Макарія, всі три хрести занесли до одної побожної, але смертельно хворої жінки, а весь народ гаряче молив Господа, щоб Він чудом показав, який з хрестів є хрестом Його Сина. Приклали один хрест до хворої, не допомогло їй нічого, приклали другий, те саме, аж коли доторкнулася вона до третього хреста, то животворяща сила увійшла в неї, вона підвелася з ліжка цілком здорова і стала величати Господа. (Згідно з іншими джерелами, святий хрест приклали також і до одного мерця і той ожив.) Тепер уже не було сумніву, котрий з хрестів – є хрестом Ісуса Христа. Свята Олена і святий Макарій припали до підніжжя животворящего хреста і віддали честь Тому, який на цьому хресті був розіп'ятий задля нашого спасіння. А зі всіх сторін горнувсь народ, плакав і розкаювався у своїй злості, бо всі побачили той самий хрест, який двигав Христос Спаситель і по якому стікала Його свята кров. Коли при такому велелюдному здвигу народу годі було, щоб усі поклонилися святому хресту і поцілували його, тоді патріарх Макарій зійшов на підвищення і, високо підносячи святий хрест, на всі сторони благословив ним народ, а всі припали на коліна і вголос зивали: “Господи, помилуй”. Сьогодні Христова Церква святкує пам'ять цього “Воздвиження” і всі ми сокрушеним серцем, як колись у Єрусалимі, зі сльозами жалю і вдячності зиваємо: “Хресту Твоєму поклоняємося, Владико!” Сталося це 326 р. Свята Олена взяла поперечну частину святого хреста зі собою до Царгорода, а повздовжню частину, поміщену у срібну скриньку, веліла зберігати в Єрусалимі. Коли ж побудовано було церкву святого Воскресення Христового, то там і поклали святе хресне дерево. Маленькі частинки хреста єпископи отримували для своїх церков і всюди до цієї святині ставилися з надзвичайним почитанням. Біля хреста було знайдено цвяхи, якими пробили були руки і ноги Ісуса Христа. Святий Амвросій, святий Єронім та інші церковні письменники стверджують, що цариця Олена веліла один Цвях вправити в корону, а другий у вуздечку коня свого сина, щоб сповнилося слово пророка Захарії. Того дня на дзвониках у коней буде написано: «Посвячене Господеві» (Зах. 14, 20). Минуло багато років, минулася і давня

християнська ревність; народ став більше служити пристрастям, а ніж Богу. І тоді нависла люта хмара над Єрусалимом, перський цар Хозрой II у 614 р. захопив Єрусалим. Дуже багато народу, зокрема і тодішнього патріярха Захарію, він узяв у полон, забрав усе золото і цінності, які були в церквах, і святий хрест Господній забрав з собою до Ктезифону, одного з головних міст Персії. І лиш весь християнський світ став каятися і навертатися до Бога, як Він допоміг імператорові Іраклію і той успішно провадив семилітню війну з персами. Тоді рідний син Хозроя на ім'я Сирой велів убити батька, а сам, обійнявши престол, став просити в імператора Іраклія миру, який і було укладено 628 р. Сирой відпустив на волю всіх полонених християн, зокрема й патріярха Захарію, а також повернув святий хрест, що було однією з найперших умов миру. Святий хрест спочатку переправили до Царгорода, а потім сам імператор повіз його до Єрусалиму. Прибувши сюди, він побажав сам винести святий хрест на гору, до церкви святого Воскресення Христового, і ніс його при незліченному здвигу народу. Та у підніжжя гори він зупинився і не міг навіть кроку ступити вперед. Усі здивувалися, що значить те чудо, аж ось приступає до імператора патріярх Захарій і каже так: "Не можна тобі, царю, в дорогих шатах виходити на гору, на яку Христос Спаситель в одній лиш скривавленій накидці ступав босими ногами". Іраклій зняв свою багату одягу, зняв чоботи і в бідній одежі, босим прийняв святий хрест на рамена і тепер уже без перепон вийшов на гору, де патріярх Захарій поблагословив святым хрестом народ. Христова Церква нині також святкує пам'ять цього другого "Воздвиження", яке відбулося 14 вересня 629 р.

І. Я. Луцкич, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013

Три дороги до Бога

В «Щирих розповідях прочанина» говориться про те, що до Бога ведуть три дороги: раба, наймита та сина. Коли людина стримується від гріха через страх перед муками, то такий шлях – це шлях раба, котрим керує страх перед покаранням. Такий шлях не приносить успіху та плодів у духовному житті. Шлях наймита пов'язаний із бажанням заробити собі нагороду. Бог, натомість, хоче, щоб ми до Нього йшли шляхом сина: із любові до Бога жили праведно. В минулому, можливо, до Бога і вели ці три дороги. Проте сьогодні нам зрозуміло, що перша та друга ведуть в нікуди, йдучи ними ми можемо прийти тільки до нервового зриву, згубити себе та своїх ближніх. Тим не менше, ми продовжуємо і далі лякати один одного тим, що Бог нас покарає. Нерідко ми говоримо: «Бог покарав», – це ми кажемо про людей, у яких щось трапилося, якщо ми вважаємо, що вони заслуговують на покарання. І виходить, що ми боїмося Бога, як колись греки боялися Зевса, єгиптяни – Амона, римляни – Юпітера. І при цьому навіть не помічаємо, як помалу скочуємося до поганства. Тим не менше, без страху Божого неможливо обійтися. Цей вираз зустрічається в Біблії дуже багато раз. Тільки потрібно розуміти, що це таке страх Божий та чого він нас вчить. Страх Божий вчить мудрості (Прит. 15:33), відводить від зла (Прит. 16:6), веде до життя (Прит. 19:23) та полягає в тому, щоби ненавидіти зло (Прит. 8:13). Страх Божий – це не жах перед Богом і не страх перед покаранням. Бог не спостерігає за нами, але ми дуже легко можемо завдати йому болю. Наприклад, ми боїмося вовка чи якогось іншого хижака, але також ми боїмося налякати чарівних метеликів якимось голосним вигуком чи різким рухом. Хтось може боятися батька чи матір, тому що вони можуть покарати різкою, а хтось інший боїться своїх батьків засмутити. Ось та різниця між

людським страхом перед чимось страшним та тим страхом, який ми називаємо – страх Божий. Дуже часто в своїх відносинах із Богом ми вибираємо саме шлях раба. Можливо, тому що протягом довгого часу ми залишалися рабами і сьогодні нам досить тяжко позбутися тієї рабської психології. Перед кожним із нас є ці три дороги: раба, наймита та сина. Яку ж вибрати залежить від кожного із нас...

Запам'ятаймо: притча - Господь загадково посміхнувся

Чоловік зайшов до храму і почав молитися: "Господи, прошу: зроби мене зняряддям миру. Я хочу, щоб був мир і спокій у світі; хочу, щоб панувала любов; хочу Тебе наслідувати, бути, як Ти!" Дивним було те, що Господь, коли вислухав цю молитву, дуже загадково посміхнувся, а чоловік вийшов з храму. Тут задзвонив мобільний телефон. Це була його дружина, вона запізнювалась на визначену годину. Чоловік, як виявилось, спішив на дуже важливу зустріч і тут, ще треба чекати його дружину. Він почав сваритися на неї, вираз його обличчя став гнівливий і розлючений. Ще й тут, хтось по дорозі його випадково штовхнув. І знову лайка, згадуючи всіх і все. Чоловік сварився, а Господь знову посміхнувся. Тепер його усмішка була вже зрозуміла: Так є, що люди спочатку просять і обіцяють, а вже через деякий час роблять зовсім протилежне. *Коли хочеш боротись за мир у світі, спочатку навчись закривати тихо двері. Коли хочеш, щоб була любов і повага серед людей у цілому світі, почни з себе. Можливо саме ти станеш камінцем, кинутим у тиху воду і сколихнеш серця людей своєю поведінкою, своїм життям.* Передбачаю: коли ти згадаєш свої молитви, ти також захочеш загадково посміхнутися.

Чому жінки плачуть? Притча

Маленький хлопчик запитує маму: - Чому ти плачеш?

- Тому що я – жінка.

- Я не розумію! Мама обійняла його і сказала: "Цього, ти не зрозумієш, ніколи".

Тому хлопчик запитав у батька: - Тату! Мама іноді плаче, без причин? - Всі жінки іноді плачуть без причин. - все, що зміг відповісти батько.

Потім хлопчик виріс, став мужчиною, але не переставав дивуватись: «Чому ж жінки плачуть?»

Нарешті, він запитав у Бога. І Бог відповів: -Створив я жінку. Я хотів, щоб вона була досконалою. Я дав їй плечі – такі сильні, щоб тримати весь світ і такі ніжні, щоб підтримувати дитячу голіку. Я дав їй дух – настільки сильний, щоб винести пологи та іншу біль. Я дав їй волю – настільки сильну, що вона йде вперед, коли інші падають, і вона турбується про тих, хто впав, хворих, втомлених, не жаліючись.

Я дав їй доброту – щоб любити дітей, при будь-яких обставинах, навіть якщо вони ображають її. Я дав їй силу – щоб підтримувати чоловіка, незважаючи на його недоліки. Я зробив її з його ребра, щоб вона захищала його серце. Я дав їй мудрість – щоб зрозуміти, що хороший чоловік ніколи не завдасть дружині болю навмисне, але інколи випробує її силу і рішучість стати поряд з ним, без коливаний. І нарешті, я дав їй сльози. І право проливати їх, де і коли це необхідно. І тобі, сину мій, треба зрозуміти, що краса жінки не в її одязі, зачісці чи манікюрі. Її краса в очах, які відкривають двері до її серця. Тому місцю, де перебуває любов.